

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XI. An Luthero-caluinistae sint Tritheitae?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

& absolutè Deum nominassent aliquando, nisi esset verus Deus. Atqui Scriptura vocem, DEVS absolutè ponit pro Christo. Ioan. 20. Dominus meus, & Deus meus. Act. 20. Spiritus Sanctus posuit vos regere Ecclesiam Dei; Cuius? Illius, qui eam acquisivit Sanguine suo. Rom. 9. Qui est super omnia DEVS. Christus dicitur Apoc. 4. Dominus Deus Omnipotens, qui erat, qui est, & qui venturus est. Ergo.

II. JEHOVA, nomen ineffabile seu Tetragrammaton, maximè soli Vero Deo conuenire etiam ipsi Transylvani lib. 2. c. 7. sentiunt: Cetera vero, Elohim, Sadai, Adonai, &c. etiam Christo & Angelis.

Atqui id etiam tribuitur Christo. Ier. 23. Suscitabo David Germen Iustum, &c. Et hoc est Nomen quod vocabunt eum: DOMINVS Iustus noster. Nam I. Cor. 1. Factus est nobis sapientia, & justitia, & redētio. Ila. 53. In scientia sua justificabit ipse Iustus Seruus meus multos.

1. LUTHER O autem in Rom. 3. ad marginem, Deus est iniustus: Et in Assert. art 36. to 2. auror est peccatorum: Nam & mala opera in impiis regit Deut. Sed de his infra.

2. CALVINO Instit. I. 1. c. 8. §. 1. Scelerum autor Deus est: Christus in Passione peccauit, desperauit; & Calvino esset Deus Iustus noster? Calvino esset Christus DOMINVS; quem pertendit esse Patri Subiectū ministerium, etiam secundum Divinitatem? Patet supra.

AT ipse de se IESVS, Matt. 21. Dicite, quia DOMINVS his opus habet: Non Pater in coelis; Sed Christus in terris ait, Ioann. 13. Vocatis me Magister & Dominus: & benedictus, sum enim.

III. ALTISSIMVS VOX propria soli vero Deo est.

1. Melanchthoni apud Stancarum l. 4.

Trin. Christus est Deus imperfectus. 2. Calvino, est in secundo gradu Deus. Pater suprà: Quare ijs est Deus Media ster, aut Deaster, aut Deiculus.

AT contrà Psal. 86. Homo natus est in ea, & Ipse fundavit eam Altissimus, id est, Christus ait, S. Hieron. Aug. &c. Hinc Phil. 2. Dedite Nomem, quod est super omnem nomen. Rom. 9. Ex quibus est Christus, qui est super omnia Deue.

IV. MAGNVS DEVS, vox solius Veri Dei est.

Erasmus scuti Transylvani eam volunt de solo Patre intelligi.

AT de Christo dicitur, Tit. 2. Expectantes beatam spem, & aduentum gloria Magni Dei, & Salvatoris nostri IESU CHRISTI. Qui est Dominus dominans.

QVÆSTIO XI.

An Lutherico-calvinista sint Tritheita?

VTHERV lib contra Iac. Latomum to. 2. Wit tenb. edition, anno 1551. Animam ea odis ομορθοις Et optimè exegereunt Ariani, no vocem illam profanam & neuam reguli Fidei statui licet.

AVTOR. Maluit fortasse bonus ille Arianorum Helias ομορθοις, quam ομορθοις, Arianis ita placuit; & execrati sunt illud sic, ut orthodoxos etiam Homousianos appellarent. Oderant quippe in Deo Unitatem naturæ, & Aequalitatem Personarum,

a. Sed LUTHERVS clare, apud Zwinglium in responsa ad Lutherum, lib de Sacram. Triplex est Divinitas & trium generum; sicut sunt tres Persona. Ex quo recte inferte contra cum Zwinglius Tres eam in Divinitate Naturæ statute, & Tres Deos.

3. LOSSIVS, Doctor Lunenburgensis, in suis Commentatijs ad Alcuni libros de Trinit. Tres inquit, Persona Divinitatis essentialiter inter se differet & sunt. Eorum quilibet habet suas Proprietates, quibus ab aliis substantialiter distinguuntur.

4. Melanchthon in Locis anni 1545, c. de Christo, Tres sunt Divinitates, ut tres persona.

Scheg-

3. Schegkius pag. 108. Non est in trinitate Essentia simpliciter Vna numero: sed Vna est, & dicitur Essentia, quia tribus numero differentiis τῇ περιχωρήσει constituitur.

Heu! clara nimis liquet blasphemia Lutherana: Caluiniana tertiore.

1F. CALVINVS in actis Seruetti, pag. 872. & passim. Filius habet substantiam à Patre distinctam. 2. Beza in Confes. Geneu. c. 1. §. 2. Clare Verbum Dei docet, quod Essentia distincta realiter, & ab aeterno tribus Personis distincta sit. Epidaurius ille & Lynceus, scilicet, videt in Scripturis, quod nemo videntur inquam, nec usquam appareat. 3. Schegkius apud Genebrardum pag. 98. Non facile in tota Scriptura locum reperire erit, qui nature inter Patrem, & Filium & Sp. Sanctum ita adstruat Unitatem, ut non facile alio torqueri possit.

A V T O R. At vero Fallum istud de Scriptura in se incorrupta: Nimis verum de editione Caluiniana. Quis enim locus est, ait Quir. Cnoglerus in Tr. symb. pro Christi Diuinitate, quem non atrā Arianæ glossæ caligine Caluinus obfuscari? Quem non quasi piceo obiecto sumo suorum commentorum obnubilarit? Recurre à capite ad calcem per Biblia; vniuersa testima (ait Wittenbergensis Prædicans) per aleatoriam quiduis illudendi versutiam, manib⁹ nobis excusa compieris; ad Arianam hæresim plenis catarractis & imbris in orbem terrarum effundendam, & regurgitandam. Negas? Blandrata, & Franci Dauidis aduersus Geor. Maiorē, Caluinii expositiones adferunt, non sine gratitudinis significatione. Nos è locis plurimis in exemplum pauca adducamus.

III. CALVINVS in Gene. 1. Ex verbo Elohim colligere tres Personas, violenta glossa est. 2. Idem in Psal. 2. Qui hunc locum, Filius meus es tu, ego hodie genui te, de aeterna

Christi generatione exposuerunt, (sicut Paulus ad Heb. 1.) nimis arguit in verbo Hodie philosophat sunt. 3. Idem Inst. l. i. c. 3. §. 15. Ex illo Psal. 33. Verbo Domini cœli firmati sunt &c. infirma dicitur ratio pro adstruenda Spiritu Sancti Diuinitate. 4. Idem in Ioan. c. 10. Abusus sunt veteres hoc loco: Ego & Pater Vnum sumus, ut probarent Christum Patri esse ipso dōtor. Abripiuit eos hac contentio cū Ariani.

A V T O R. Sed non contaminent mihi chartam amplius hæ blasphemiar. Legi Stancarum contra Caluini epistolas à fol. 97. ad fol. 122. ab I. 2. ad o. 3. Lege Hunnij Caluinum iudaizantem.

4. Schegkius apud Cenebr. pag. 108. Nulla foret inter Patrem & Filium differentia, si Vna esset utriusque Essentia. Supra vidimus cum etiam difficultate & inusitate vocabulo græco τῇ περιχωρήσει constuitur. Certen hil magnificus diuinis personis tribuit. Ponit enim contra omnem veritatem τῇ περιχωρήσει Unitatem (circumcessionis vocant Theologici) distinctionem ab Unitate Substantiæ.

A V T O R. 1. At hæc talis Unitas an non in creaturis etiam cernitur? 2. An non lumen solis, per aërem diffusum, hac Schegkij unitate cum ipso aere Vnu est? 3. Nonne ita Angeli sibi, iuxta Theologos, inesse possunt? 4. Nonne ita cum sepulcri saxo, & ianua clausa, Christ. humanitas sese penetrauit? Apagoge græculæ cum insolente vocula græca, rem claram obnubendo; ut mysteria crepare videaris admirandus eculus. Manet igitur, dictos Luthero-caluinistas facere scipios, esseque Tritheitas. Neque solum hoc; sed Bitheitas quoque, ut subiecta quæstio insinabit.

D QVÆ.

